

בתי המשפט	
בל 013704/04	בית הדין האזורי לעבודה בירושלים
05/02/2006	בפני כב' השופט אייל אברהמי

בעניין: בטוח לאומי-סניף ירושלים
 המערער ע"י ב"כ עו"ד קרן לוי
 נ ג ד
 המשיב ע"י ב"כ עו"ד איתמר כהן

פסק דין

1. המשיב נפגע ביום 4.6.2002 בתאונת עבודה, שהוכרה ככזו ע"י המערער.
2. ועדה מדרג ראשון העניקה למשיב ביום 1.9.2003 נכות בשיעור 10%. המערער הגיש ערעור על החלטת הוועדה וביום 9.2.2004 קבעה הוועדה הרפואית לעררים כי למשיב נכות בשיעור 5%, לפי סעיף 47(2)(א), במחצית.
3. המשיב הגיש ערעור לבית הדין על החלטת הוועדה הרפואית לעררים (תיק בל 11364/04). בדיון שנערך בתיק הגיעו הצדדים להסכמה, לפיה יושב עניינו של המשיב (המערער בהליך הקודם) לוועדה הרפואית לעררים.
4. עניינו של המשיב הוחזר לוועדה בהתאם לפסק דין מיום 14.9.2004 (להלן: "פסק הדין"), על מנת שתקבע את אחוזי נכותו, בשים לב לכך שבהתאם להלכה (פסה"ד בעניין עב"ל 1137/02 שרון פז) לא ניתן לבצע התאמה.
5. בעקבות פסק הדין, החליטה הוועדה הרפואית לעררים ביום 1.11.2004 כי למשיב נכות קבועה של 10% בהתאם לסעיף 47(2)(א). על החלטה זו של הוועדה הרפואית לעררים הוגש הערעור נשוא תיק זה.
6. בהחלטה נשוא הערעור שלפני קבעה הוועדה הרפואית כדלהלן:

"אבחנה - מצב לאחר שבר בשליש המרוחק טיביה פיבולה שמאל. מצב לאחר קיבוע סגור... קיים איחוי גרמי טוב.
 סיכום ומסקנות- ועדה זו מתכנסת ע"פ פסק דין מיום 14.9.04.
 הוועדה מקבלת את החלטה מתאריך 9.2.04 אולם מאחר ולא ניתן לתת סעיף במחציתו, קובעת הוועדה נכות צמיתה של 10% לפי 47(2)א."

בעניין:

7. לטענת המערער, הממצאים אליהם הגיעה הוועדה הרפואית וממצאי המסמכים הרפואיים שהוצגו, אינם תואמים את סעיף הליקוי שהוענק לו, לפיו נדרש שיהיה איחוי לא טוב של השבר. לפי הטענה, הוועדה העניקה 10% נכות, אף שסברה שמצבו של המשיב תואם קביעה של 5% נכות, ללא נימוק מספק. לפיכך, מבקש המערער כי בית הדין יורה על השבת עניינו של המשיב לבדיקת הוועדה הרפואית לעררים.
8. המשיב התנגד להשבת העניין לוועדה. לטענת המשיב, פסק הדין בעקבותיו הוחזר עניינו של המשיב לוועדה הרפואית לעררים ברור והוועדה פעלה לפיו. כן נטען, כי הערעור למעשה רפואי ואינו משפטי שכן מדובר בקביעה רפואית, העומדת לשיקול דעתה הבלעדי של הוועדה.
9. המצב הרפואי הנדרש בהתאם לסעיף הליקוי 47(2)(א), לפיו נקבעה נכותו של המערער, הינו:
- “(2) חיבור גרוע של עצם הירך או של השוקה
(א) ללא הגבלת תנועה במפרקים הסמוכים.”**
10. כאמור, הוחזר עניינו של המשיב לוועדה הרפואית לעררים, בהתאם לפסק הדין שניתן בהסכמת הצדדים, על מנת שזו תכריע בדבר אחוזי הנכות המגיעים לו, ללא התאמה. למעשה, היה על הוועדה לשקול ולהכריע האם להעניק למשיב 0% נכות או 10% נכות, ולא לבחור את דרגת ביניים של פריט 47 (2) (א) כפי שעשתה. הוועדה הרפואית התכנסה בעקבות פסק הדין, שקלה את מצבו הרפואי של המשיב והכריעה, כי מצבו הרפואי תואם יותר את סעיף הליקוי 47(2)(א) – המעניק 10% נכות.
- הוועדה ציינה, כי היא נותרה בדעתה ששיעור הנכות התואם את מצבו של המשיב הינו 5%, אולם משיש לבחור בין סעיפי הליקוי השונים, ללא התאמה, בחרה את סעיף 47(2)(א), במלואו. במילים אחרות כל העת סברה הוועדה שהפריט המתאים הינו 47 (2) (א) אל שזה קובע בצידו נכות בשיעור גבוה מזו שנותרה למשיב ולכן קבעה בתחילה התאמה והעניקה למשיב 5% אך כשנקבע שעליה להחליט האם לתת לו אפס או 10% דהיינו אותו פריט אך ללא התאמה סברה ששיעור של 10% ישקף נכון יותר את מצבו מאשר 0%. זוהי אפוא קביעה רפואית שעליה אין מקום לערער.
11. טיעוני המערער בדבר התאמת ממצאי הבדיקות למסקנת הוועדה הינם רפואיים בבסיסם. מעיון בפרוטוקול הוועדה לא ניתן למצוא סתירה ברורה, הבולטת למי שאינו בעל השכלה רפואית, והמהווה פגם משפטי בהחלטת הוועדה. השיקולים ששקלה הוועדה הינם רפואיים, תחת ה"אילוץ" של סעיפי הליקוי.
12. בנסיבות העניין, הוועדה מילאה את שהיה מוטל עליה, בהתאם לפסק הדין, ולא נפל פגם משפטי המצדיק התערבותו של בית הדין.

לפיכך, נדחה הערעור.

אין צו להוצאות.

הצדדים רשאים לפנות לבית הדין הארצי לעבודה בבקשת רשות ערעור על פסק דין זה, תוך 30 יום מיום המצאתו.

ניתן היום ז' בשבט, תשס"ו (5 בפברואר 2006) בהעדר הצדדים.
המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.

אייל אברהמי, שופט

013704/04 בל 730 לימור